

List od Preláta (máj 2008)

Preblahoslavená Panna Maria
je to dobrá Matka, ktorá
využíva všetky prostriedky, aby
nás znova priviedla ku Kristovi.

16.05.2008

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje
moje dcéry a mojich synov!

Dnes slávi Cirkev na celom svete
sviatok Nanebovstúpenia Pána; na
niektorých miestach je slávenie tohto
sviatku presunuté na nasledujúcu
nedeľu. Ako nám radil náš Otec,

pridajme sa k apoštolom a svätým ženám, ktoré sú svedkami tohto posledného tajomstva pozemského života Ježiša Krista.

Je správne, že svätému človečenstvu Krista vzdávajú hold všetky anjelské zbory a všetky zástupy vyvolených v nebi[1]. Z celého srdca túžime zjednotiť sa s touto oslavou nášho Pána. Cítíme nutnosť pevne sa chopiť milosti vykúpenia, ktorú nám získal a vedomí si toho, že —tak ako dvanástim— aj nám môže vyčítať malú vieru[2], ho prosíme, aby do nášho bytia vtlačil pečať veľkosti nového života, života nadprirodzeného.

Pán nás tu zanechal. Odišiel do Neba, aby nám pripravil večný príbytok; odtiaľ, kde sedí po pravici Otca, ako opakuje liturgia, *gratia Capitis*, milosť Hlavy sa dostane ku všetkým členom mystického Tela. Predtým než odišiel, nás poveril, aby sme šli do

celého sveta, bez strachu, bez ľudských ohľadov, s vierou a optimizmom, aby sme v ňom šírili jeho učenie[3].

Je očividný nepomer medzi prijatou úlohou a našimi silami: Sme takí nepatrní na to, aby sme uskutočnili takú veľkú vec! Ale akú istotu nám dáva jeho prísľub, že nás nenechá samých, že nám pošle Ducha Svätého, aby sme boli jeho svedkami až po kraj zeme![4] Nanebovstúpenie Pána znamená pre každého z nás nesmiernu výzvu a úplnú dôveru Neba.

Ale ty a ja sa cítime osirotene: sme smutní, a hľadáme útechu u Márie[5]. Týmito slovami končí svätý Josemaría svoj komentár k druhému tajomstvu slávnostného ruženca. Poďme teda a hľadáme útechu u našej Matky, aby nás zachovala vernými, neoblomne vernými, v

tomto poslaní podať svedectvo o Kristovi a jeho učení.

Vo veľkej časti sveta je synonymom pre mesiac máj *mariánsky mesiac*. Spomínam si, s akou radosťou sa svätý Josemaría každý rok pripravoval, aby dodal svojmu životu v týchto dňoch obzvlášť mariánsky tón.

Myslime už dnes na to, aké *kvety* chceme ponúknuť Našej Panej v nasledujúcich týždňoch: aké detaily zbožnosti vo vzťahu k Ježišovi, jej milovanému Synovi a vo vzťahu k nej; aké umŕtvovania v práci, v styku s inými ľuďmi, v plnení našich povinností v oblasti rodiny, povolania a spoločnosti. Aj keď sa nám to zvyčajne zdajú byť maličkosti, ak ich plníme s láskou a z lásky, bude z nich vyžarovať *bonus odor Christi*^[6], dobrá vôňa Krista. Každý kresťan je povolaný šíriť ju svojím správaním, aby ostatní ľudia tiež

poznali a milovali Ježiša. Máš
konkrétny osobný plán, ako vzdáš
úctu našej Matke počas týchto dní?

Mesiac máj je plný sviatkov Panny
Márie a mariánskych spomienok z
dejín Opus Dei, ktoré nám v priebehu
týchto dní slúžia na oživenie
synovských citov, ktoré máme v
srdci. Chcel by som vám pomôcť
týmito riadkami.

Zajtra, 2. mája, je výročie púte,
ktorou svätý Josemaría začal zvyk
májovej púte. Uplynulo už 73 rokov a
odvtedy Pannu Máriu navštívili tisíce
jej synov a dcér na celom svete,
nasledujúc príklad nášho Otca!

Zachovajme rodinný charakter, ktorý
dal od začiatku svätý Josemaría
tomuto mariánskemu zvyku Opus
Dei. Odkazujúc na púť 2. mája 1935,
napísal po rokoch: *Nebola to púť v
tradičnom zmysle slova. Nebola
hlučná ani sa na nej nezúčastnili
masy: boli sme traja. Vážim si a*

milujem tieto a iné verejné prejavy zbožnosti, ale osobne sa radšej snažím prejsť Márii rovnakú lásku a rovnaké nadšenie, osobnou návštevou, alebo v malých skupinkách, je to akosi dôvernejšie.[7]

Je toľko príkladov, kedy Panna Mária zasiahla v prospech svojich detí! Väčšinou sú to udalosti, ktoré zostávajú skryté v dejinách ľudstva, ktoré ale vnútorne osvecujú život svojich príjemcov, dávajú im silu stať sa lepšími, aby túžili po vysokej —ale dosiahnuteľnej— méte jednoty s Bohom, svätosti. Tieto zásahy a veľkodušné odpovede, ktoré vyvolávajú, sa prejavujú v celom svojom význame v deň Posledného súdu. Snažme sa vidieť všetky udalosti a okolnosti ako náš Otec: *očami večnosti.*

Okrem toho Naša Matka nešetrí —tak to chce Boh— svojou pomocou v prospech stvorení, najmä v

obdobíach dejín, kedy to ľudstvo najviac potrebuje. Guadalupe, Lurdy, Fatima..., a iné mariánske zjavenia, ktoré boli uznané Cirkvou, sú len nepatrným prejavom starostlivosti Panny Márie, ktorú v prehojnej miere prejavuje voči svojim úbohým deťom; je to dobrá Matka, ktorá využíva všetky prostriedky, aby nás pohla k tomu, aby sme oľutovali svoje hriechy a aby nás znova priviedla ku Kristovi, aby nás ešte viac voviedla do vnútorného života s Bohom.

13. mája si pripomíname jeden z týchto jej prejavov: prvé zjavenie Najsvätejšej Panny vo Fatime. V našich ušiach by malo zaznieť posolstvo o modlitbe, zadosťučinení za hriechy, ktoré sa s veľkou silou šíri z tohto mariánskeho pútnického miesta. Ďakujme obzvlášť za pomoc Panny Márie pápežovi Jánovi Pavlovi II., keď mu zachránila život pri atentáte 13. mája 1981; s vďačnosťou

si spomínajme tiež na to, ako ju svätý Josemaría v kaplnke zjavenia (Capelinha) toľkokrát ponížené prosil, domáhajúc sa jej materinskej pomoci pre Cirkev, pre Dielo, pre všetky duše. Často opakoval, že oné miesto bolo jeho “útočiskom”.

Hovoril som o Lurdoch —tento rok sa slávi 150 rokov od zjavení—, a na um mi prichádzajú spomienky na dni, keď sa náš Otec utiekal k Našej Matke v tomto výbežku Pyrenej. Prosím ju, aby sme sa my, veriaci Opus Dei a osoby, ktoré sú blízko apoštolátu Diela, snažili —ako svätý Josemaría— denne rásť v láske a úcte k Najsvätejšej Panne.

Príhovor Našej Pani z Guadalupe, ktorý je tak úzko spätý s evanjelizáciou Nového sveta, je tiež badateľne prítomný v mariánskych dejinách Opus Dei. V nasledujúcich dňoch si pripomenieme novému svätého Josemaríu v Bazilike Panny

Márie v Mexiko City, od 16. do 24. mája 1970, ktorá bola hlavným dôvodom jeho prvej cesty na americký kontinent. Mal som to šťastie —považujem to za zvláštnu Božiu milosť— sprevádzať nášho Otca v jeho modlitbe za Cirkev a za Dielo. O niekoľko rokov neskôr, koncom apríla 1983, som sa vrátil do Guadalupe, tento krát sprevádzajúc drahého dona Álvara, aby sme sa poďakovali Našej Matke za to, že vypočula úpenlivú prosbu nášho Otca.

Z týchto dní v roku 1970 sa môžeme toho veľa naučiť. Teraz vás pozývam, aby ste uvažovali nad veľkosťou srdca nášho Otca. Dobre si spomínam na posledný deň novény, 24. mája. Ako po všetky dni, recitovali sme tri časti ruženca. Predtým, než sme sa pomodlili tajomstvá slávnostného ruženca, svätý Josemaría nás podnietil, aby sme odporúčali potreby celého sveta.

Vďaka slovám nášho Otca sme pred našimi očami videli Európu, Áziu, Afriku, Ameriku a Oceániu, zatiaľ čo sme v požehnaných rukách Panny Márie nechali potreby, starosti a úzkosti tisícov ľudí, ktorí žijú na zemi. Nasledujme ho v jeho úsilí šíriť plody Vykúpenia Ježiša Krista na celom svete a medzi všetkými ľuďmi.

31. mája je tiež sviatok našej Matky. Keď jej Archanjel Gabriel oznámil blízke narodenie Krstiteľa, *Mária sa vydala na cesta a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu*^[8]. Už si vybavujete onú scénu, nad ktorou meditujeme každý deň v druhom tajomstve radostného ruženca: príchod Márie, slová Alžbety, radostné poskočenie Krstiteľa, ktorý sa má narodiť... Potom zostala v dome svojej príbuznej asi tri mesiace, aby jej pomáhala vo všetkom, čo bolo potrebné. Koľko

zmôže prítomnosť Márie! Svätý Ambróz, komentujúc túto udalosť, píše: «Ak len jej vstup [do toho domu] mal tak veľký efekt, že po Máriinom pozdrave od radosti poskočilo dieťa v materskom lone a jeho matku naplnil Duch Svätý, akú nevýslovnú hodnotu má potom Máriina prítomnosť počas takej dlhej doby?»[9]. Slová tohto cirkevného otca a učiteľa môžeme použiť ako našu odpoveď Pánovi. Ak sa budeme snažiť byť veľmi blízko Najsvätejšej Panny počas mesiaca máj a vždy, koľko milostí vyleje Pán do našich duší! Okrem iného obrovskú radosť z toho, že sme priateľmi a deťmi Boha.

Prítomnosť Panny Márie v každom z našich dní je najlepšou školou modlitby. Potvrdil to pápež Benedikt XVI. pred niekoľkými mesiacmi. **Svätý Lukáš nám hovorí dvakrát, že Panna Mária “zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich” (Lk 2, 19; por. 2,**

51). Bol to človek, ktorý žil v rozhovore s Bohom, s Božím slovom, a taktiež s udalosťami, prostredníctvom ktorých k Nej Boh hovoril. *Magnifikat* je “pretkaný” slovami zo Svätého Písma, a ukazuje nám, ako Mária žila v neustálom rozhovore s Božím ; slovom, a tak, so samým Bohom. (...). Naučme sa od Márie hovoriť osobne s Pánom, uvažujúc a uchovávajúc Božie slovo v našom živote a v našom srdci, aby sa stalo skutočnou potravou pre každého z nás. Takto nás Mária bude viesť v škole modlitby, v osobnom a hlbokom kontakte s Bohom[10].

Predtým než skončím, chcem vás poprosiť, aby ste sa modlili za veriacich Opus Dei, ktorí príjmu kňazskú vysviacku 24. mája v Ríme. Aby ich nám Pán, na príhovor svojej Najsvätejšej Matky, urobil svätými, učenými a plnými radosti.

V predošlom mesiaci som uskutočnil dve krátke cesty —jednu do Anglicka a druhú do Rakúska— aby som povzbudil veriacich a spolupracovníkov prelatury v ich apoštolskej práci v službe Cirkvi. So živou spomienkou na nášho Otca a na dona Álvára som sa šiel modliť pred Našou Paňou z Willesden, v Londýne, a pred Maria Pöcs, vo Viedni. Aj na týchto miestach —ako v Aparecide, Lujáne, Lo Vásqueze, atď. — dal svätý Josemaría celé Dielo pod ochranu Panny Márie. Naučme sa ísť touto cestou istej pomoci.

Vo Viedni, pokračujúc v modlitbe svätého Josemaríu v roku 1955, som sa utiekal k *Stelle Orientis*, prosiac ju o pomoc v apoštoláte, ktorý uskutočňujeme v početných krajinách strednej a východnej Európy, v ktorých bol predtým komunizmus, a v niektorých ďalších, ktoré nás očakávajú: Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina, Bielorusko...

Sprevádzaj v myšlienkach tých, ktorí sa púťou utiekajú k našej Matke na celom svete? Čo povieš osobám, s ktorými sa stretávaš, o veľkosti Panny Márie a o jej všemohúcom príhovore? Uvažoval si nad tým, ako s väčšou láskou pohliadnuť na jej obraz? Budeš sa modliť Zdravas' s väčšou zbožnosťou?

Zvyčajne sa 1. mája slávi pamiatka svätého Jozefa Robotníka. Obraciam sa na svätého Patriarchu, aby nás naučil obracať sa v nasledujúcich týždňoch, a vždy na jeho panenskú Manželku s mnohými prejavmi lásky.

S láskou vás žehná

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. mája 2008.

[1] Svätý Josemaría, Svätý ruženec,
Druhé tajomstvo slávnostného
ruženca

[2] Por. *Mk* 16, 14

[3] Por. *Mt* 28, 19-20; *Mk* 16, 15

[4] Por. *Jn* 14, 15-18; *Mt* 28, 20

[5] Svätý Josemaría, Svätý ruženec,
Druhé tajomstvo slávnostného
ruženca

[6] 2 *Cor* 2, 15

[7] Svätý Josemaría, *Jít s Kristem*, č.
139

[8] *Lk* 1, 39-40

[9] Svätý Josemaría, *Výklad evanjelia
podľa Lukáša*, 2, 29

[10] Benedikt XVI., Stretnutie s
kňazmi v Ríme, 22.02.2007

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-maj-2008/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-maj-2008/)
(22.02.2026)